

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U PULI - POLA
Kranjčevićeva 8, 52 100 Pula-Pola

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Općinski sud u Puli-Pola, po sucu toga suda Mirni Mačešić-Biscuoli kao sucu pojedincu, u građansko pravnoj stvari tužitelja D.J. iz K., OIB: glasi..., zastupan po punomoćniku S.J. odvjetnik iz R., protiv tuženika Republika Hrvatska OIB: glasi..., zastupana po Općinskom državnom odvjetništvu u Puli - Pola, Građansko-upravni odjel u Puli, Rovinjska 2a, te umješaača na strani tužitelja Pravobranitelj za osobe s invaliditetom, Zagreb, Savska cesta 41/3, OIB: glasi..., radi naknade štete, nakon zaključene glavne rasprave održane dana 04. prosinca 2020. u prisutnosti punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika te u odsutnosti uredno pozvanog umješaača na strani tužitelja, a objavljene dana 24. prosinca 2020.

p r e s u d i o j e

I Nalaže se tuženiku da tužitelju na ime naknade štete isplati iznos od 39.000,00 kuna (šlovima:trideseldevettisućakunainulalipa) zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja teče na iznose kako slijedi:

- na iznos od 3.000,00 kuna od 01.02.2019.,
- na iznos od 3.000,00 kuna od 01.03.2019.,
- na iznos od 3.000,00 kuna od 01.04.2019.,
- na iznos od 3.000,00 kuna od 01.05.2019.,
- na iznos od 3.000,00 kuna od 01.06.2019.,
- na iznos od 3.000,00 kuna od 01.07.2019.,
- na iznos od 3.000,00 kuna od 01.08.2019.,
- na iznos od 3.000,00 kuna od 01.09.2019.,
- na iznos od 3.000,00 kuna od 01.10.2019.,
- na iznos od 3.000,00 kuna od 01.11.2019.,
- na iznos od 3.000,00 kuna od 01.12.2019.,
- na iznos od 3.000,00 kuna od 01.01.2020.,
- na iznos od 3.000,00 kuna od 01.02.2020.,

do isplate a koja kamata teče po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena te da mu nadoknadi trošak parničnog postupka odmjeren u ukupnom iznosu od 6,780,00 kn sve u roku od 15 dana.

r i j e š i o j e

I Odbacuje se tužba tužitelja od 24. siječnja 2020. koja glasi:
"Utvrđuje se da je tuženica putem mjerodavnih tijela državne uprave poduzela i propustila poduzeti radnje i mjere koje su neposredno dovele do povrede tužiteljevog prava na jednako postupanje i ravnopravan pristup na način da je protupropisno prekršajni odjel Općinskog suda u Rijeci pozicionirala u građevinu nalazeću u Rijeci na adresi Užarska 3, neprilagođenu kretanja osoba sa invaliditetom i smanjene pokretljivosti, poglavito onih koje se

kreću uz pomoć invalidskih kolica na elektromotorni pogon, te je od dana početka rada gore navedenog suda u toj zgradi do dana utuženja nije provela mjere i radnje propisane mjerodavnim propisima kojima bi eliminirala arhitektonske barijere nalazeći u zgradi i ispred nje da bi osobama s invaliditetom i smanjene pokretljivosti, poglavito onima koje se kreću uz pomoć invalidskih kolica na elektromotorni pogon, osigurala nesmetani pristup sudu, a posljedica poduzimanja i nepoduzimanja kojih je izravna, produljena, ponovljena i teška diskriminacija tužitelja po osnovi invaliditeta u vremenskom intervalu od 01.08.2018. do 01.02.2020. povredom njegovih Ustavnih, konvencijskih, zakonskih i podzakonskih prava na pristupačnost, prava na jednakopravnost, prava na nesmetan pristup i prava na razumnu prilagodbu.

Nalaže se tuženici da tužitelju osnovom naknade neimovinske štete zbog povrede prava osobnosti nastale diskriminacijom po osnovi invaliditeta isplati pravičnu novčanu naknadu u zbirno novčanom iznosu od 15.000,00 kuna zajedno s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama tekućim po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godinu dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena na iznose kako slijedi:

- iznos od 3.000,00 kuna od 01.09.2018.,
- iznos od 3.000,00 kuna od 01.10.2018.,
- iznos od 3.000,00 kuna od 01.11.2018.,
- iznos od 3.000,00 kuna od 01.12.2018.,
- iznos od 3.000,00 kuna od 01.01.2019.,

od dana dospijeca do dana namirenja u roku od 8 dana."

Obrazloženje

Tužitelj u tužbi navodi da ima utvrđeno 100%-tno tjelesno oštećenje IV stupnja s dijagnozom tetraplegije i kreće se uz pomoć masivnih invalidskih kolica na elektromotorni pogon koje su teško zajedno sa njim preko 200kg. Osim navedenog tužitelj tvrdi da boluje od 20 različitih fizičkih, psihofizičkih bolesti kao što su neuropatski bolovi, spazim, gastritis, atrofija mišića, anemija, dekubitus, kronični cistitis, skolioza, inkontinencija itd. Tužitelj tvrdi da je po zanimanju odvjetnik ali u svojstvu branitelja baveći se svojim zanimanjem kao ni eventualno u svojstvu okrivljenika ili svjedoka da nije mogao i da ne može fizički pristupiti na glavne rasprave u sudnici bivšeg prekršajnog suda u Rijeci koji je sada prekršajni odjel Općinskog suda u Rijeci na adresi Užarska 3 zbog brojnih arhitektonskih barijera koji se nalaze na ulazu zgrade i unutar iste. Navodi kako je pred Općinskim sudom u Rijeci pokrenuo parnicu protiv Republike Hrvatske koja je djelomično prihvaćena, a djelomično odbijena, pravomoćnom presudom Općinskog suda u Rijeci posl.br. P-6669/15 od 15. svibnja 2017. Također, navodi daje pred istim sudom pokrenuo i novu tužbu radi naknade štete pod posl.br. P-953/18 a sada novi broj P-1707/19 gdje je dobio nepravomoćnu presudu i rješenje od 22. listopada 2020. u svoju korist. U tom postupku da je tužitelj obuhvatio vremenski interval naknade štete od 11. siječnja 2018. do 01. kolovoza 2018., a u ovom postupku potražuje mjesečne iznose pravične novčane naknade po 3.000,00 kuna u razdoblju od 01. rujna 2018. do 01. veljače 2020. zajedno sa zateznim kamatama i troškovima postupka. Nadalje, ističe kako je u siječnju 2018. pokušao ući u zgradu navedenoga suda te da je utvrdio kako se zgrada u građevinskom smislu nije promijenila u odnosu na stanje koje je utvrđeno pravomoćnom presudom P-6669/15. Na ulazu se nalazi arhitektonska barijera, stepenice visoke 15 cm koje mu onemogućavaju pristup sudu. Osim toga, u samoj zgradi suda nalaze se brojna stepeništa koja vode na katove do kojih katova on ne može doći sa svojim invalidskim kolicima, sve te činjenice da su utvrđene i u postupku P-1707/19 te da se stanje od tada do danas nije promijenilo. Tuženik da mu takvim postupanjem unatoč postupcima koje protiv njega vodi konstantno krši pravo na pristup sudu čime mu je povrijeđeno ustavno pravo na rad. Tuženik da krši i konvenciju o pravima osoba s invaliditetom, zakon o sukobu diskriminacije, pravilnik o osiguranju pristupačnosti građevina osobama s invaliditetom i smanjene pokretljivosti. Navodi kako se prije podnošenja tužbe obratio tuženiku sa zahtjevom za mimo rješenje spora temeljem čl. 186a ZPP-a, ali tuženik daje taj njegov zahtjev otklonio. Predlaže da se usvoji

njegov konačno postavljeni tužbeni zahtjev od 24. siječnja 2020. kojim potražuje isplatu iznosa od 54.000,00 kuna zajedno sa zateznim kamatama i troškovima postupka te tužbom na utvrđenje.

Tuženik u odgovoru na tužbu tuženik osporava zahtjev tužitelja te navodi kako tužitelj prije podnošenja tužbe nije podnio zahtjev za mimo rješenje spora za kompletan tužbeni zahtjev o kojem se raspravlja u ovom postupku pa predlaže da se u tom dijelu tužba odbaci sukladno čl. 282. ZPP-a. Tuženik ističe kako u siječnju 2018. tužitelj nije pokušao ući u zgradu Prekršajnog suda u Rijeci, niti je kontaktirao službenu osobu koja radi na ulazu da mu omogući ulaz u zgradu. Sama zgrada daje vlasništvo Grada Rijeke pa da tuženik ne može poduzimati nikakve građevinske zahvate na navedenom objektu. Predlaže odbijanje tužbenog zahtjeva i potražuje naknadu parničnog troška.

U dokaznom postupku izvršen je uvid u spis P-1707/19 ranije P-953/18, pročitano je rješenje HZMO-a na strani 7 spisa, izvršen je uvid u medicinsku dokumentaciju tužitelja, pročitane su e-mail prepiske, pročitana je pravomoćna presuda Općinskog suda u Rijeci P-6669/15, te presuda i rješenje Županijskog suda u Sisku posl.br. Gž-877/17 od 04. srpnja 2019., pročitani su dopis pravobraniteljice za osobe s invaliditetom, dopis na strani 81 spisa, pročitani su zahtjev za mimo rješenje spora na strani 101 spisa, pročitani su dopis Općinskog suda u Rijeci na strani 110, te dopis na strani 119 spisa

Tužbeni zahtjev tužitelja djelomično je osnovan.

Tužitelj je od dana podnošenja tužbe 30. kolovoza 2019. do zaključenja prethodnog postupka dana 18. lipnja 2020. u više navrata preinačio tužbeni zahtjev, kojoj preinaci se tuženik protivio. Konačni tužbeni zahtjev je onaj specificiran na podnesku od 24. siječnja 2020. i onaj o kojemu je ovaj sud odlučio. Tužitelj je zahtjev preinačio na način daje zahtjev za isplatom s osnova naknade štete samo proširivao na daljnja vremenska razdoblja. Sud je takvu preinaku dopustio tim prije što je ista izvršena prije zaključenja prethodnog postupka, a osim toga, sukladno 61. 190. ZPP-a sud je dopustio preinaku jer smatra daje to svrsishodno za konačno rješenje odnosa među strankama, posebno kraj činjenice da je tužena odbila tužiteljev zahtjev za mirno rješenje spora podnesen prije podnošenja ove tužbe, a za razdoblje koje je predmet tužbenog zahtjeva od 01. rujna 2018. do 01. veljače 2020.

Između parničnih stranaka sporna je osnovanost osnove tužbenog zahtjeva odnosno diskriminacija tužitelja po osnovi njegovog invaliditeta, također, sporna je visina naknade štete koju tužitelj traži, a sporno je i pitanje da li je tužitelj za konačno postavljeni tužbeni zahtjev prije podnošenja tužbe postupio sukladno odredbi 61. 186a ZPP-a.

Sukladno odredbi 61. 186.a. ZPP-a propisano je da osoba koja namjerava podnijeti tužbu protiv Republike Hrvatske dužna se prije podnošenja tužbe obratiti sa zahtjevom za mirno rješenje spora Državnom odvjetništvu koje je stvarno i mjesno nadležno za zastupanje na sudu pred kojim namjerava podnijeti tužbu protiv Republike Hrvatske, osim u slučajevima u kojima je posebnim propisima određen rok za podnošenje tužbe. Važno je za napomenuti da zahtjev za mimo rješenje spora mora sadržavati sve ono što mora sadržavati i tužba. Podnošenjem zahtjeva zastarijevanje zastaje. Sud će odbaciti tužbu protiv Republike Hrvatske.

Sud će odbaciti tužbu protiv Republike Hrvatske koja je podnesena prije donošenja odluke o zahtjevu za mimo rješenje spora odnosno prije isteka roka od 3 mjeseca od dana njegova podnošenja.

U konkretnom slučaju uvidom u zahtjev za mimo rješenje spora kojeg je tužitelj podnio prije podnošenja ove tužbe tuženiku strana 101 spisa, sud je utvrdio da je tužitelj u ranijim postupcima koje je vodio kod Općinskih sudova glede dijela koji se odnosi na isplatu naknade štete i to u postupku P-6669/15 podnio zahtjev za mirno rješenje spora za razdoblje od 24.11.2014. do 15.07.2017. Nadalje, u postupku P-1707/19 tužitelj je obuhvatio razdoblje od 11.01.2018. do 01.08.2018. dok je u ovom postupku podnio zahtjev po tom osnovu od 08.01.2018. do 01.02.2020. pa nadalje.

Slijedom navedenog dio tužbenog zahtjeva koji se odnosi na isplatu naknade štete u ovom postupku za razdoblje od 01.09.2018. do 01.01.2019. u sveukupnom iznosu od 15.000,00 kuna tužitelj nije obuhvatio zahtjevom za mimo rješenje spora, pa je taj dio tužbe odbačen.

Isto tako, uvidom u zahtjev za mimo rješenje spora koji prileži strani 101 spisa, a kojeg je tužitelj uputio nadležnom Državnom odvjetništvu utvrđeno je u bitnom da je isti podnesen zbog činjenice nepristupačnosti ulaza u zgradu Prekršajnog suda u Rijeci Užarska 3 posljedično i na rasprave u sudnici istog suda zbog brojnih arhitektonskih barijera na ulazu i unutar zgrade imajući u vidu da je tužitelj osoba s teškim invaliditetom slijedom čega predlaže da mu tužena dostavi ponudu pravične novčane naknade neimovinske štete zbog povreda prava osobnosti, poglavito prava na duševno zdravlje i pravo na dostojanstvo, a sve zato što trpi konstantnu diskriminaciju osnovom svog invaliditeta zbog neprilagođene zgrade prekršajnog suda u Rijeci, osobama s invaliditetom čime je povrijeđen ustav i konvencije prava na rad. Dakle, dio tužbenog zahtjeva ovog postupka odnosio se na utvrđenje, a dio tužbenog zahtjeva odnosi se na isplatu iznosa naknade štete zbog povrede prava osobnosti.

Slijedom navedenog kako tužitelj prije pokretanja ovoga postupka nije podnio zahtjev za mirno rješenje spora sukladno čl. 186a ZPP-a u pogledu zahtjeva iz tužbe kojom traži utvrđenje da je tuženica putem mjerodavnih tijela državne uprave poduzela i propustila poduzeti radnje i mjere koje su neposredno dovele do povrede tužiteljevog prava na jednako postupanje i ravnopravan pristup na način da je protupropisno prekršajni odjel Općinskog suda u Rijeci pozicionirala u građevinu nalazeću u Rijeci na adresi Užarska 3, neprilagođenu kretanja osoba sa invaliditetom i smanjene pokretljivosti, poglavito onih koje se kreću uz pomoć invalidskih kolica na elektromotorni pogon, te je od dana početka rada gore navedenog suda u toj zgradi do dana utuženja nije provela mjere i radnje propisane mjerodavnim propisima kojima bi eliminirala arhitektonske barijere nalazeći u zgradi i ispred nje da bi osobama s invaliditetom i smanjene pokretljivosti, poglavito onima koje se kreću uz pomoć invalidskih kolica na elektromotorni pogon, osigurala nesmetani pristup sudu, a posljedica poduzimanja i nepoduzimanja kojih je izravna, produljena, ponovljena i teška diskriminacija tužitelja po osnovi invaliditeta u vremenskom intervalu od 01.08.2018. do 01.02.2020. povredom njegovih Ustavnih, konvencijskih, zakonskih i podzakonskih prava na pristupačnost, prava na jednakopravnost, prava na nesmetan pristup i prava na razumnu prilagodbu, valjalo je tužbu tužitelja odbaciti i odlučiti kao u izreci rješenja, a sve primjenom odredbe čl. 186a ZPP-a.

Odredbom čl. 1. st. 1. Zakona o suzbijanju diskriminacije (NN 85/08 i 112/12 u daljnjem tekstu: ZSD) propisano je da se tim zakonom osigurava zaštita i promicanje jednakosti kao najviše vrednote ustavnog poretka Republike Hrvatske, stvaraju pretpostavke za ostvarenje jednakih mogućnosti i uređuje zaštita od diskriminacije između ostaloga i na osnovi invaliditeta, kao i da se diskriminacijom smatra stavljanje u nepovoljni položaj bilo koje osobe po toj osnovi.

Sukladno odredbi čl. 4. st. 2. ZSD-a diskriminacijom u smislu tog zakona smatraju se i propusti da se osobama s invaliditetom sukladno njihovim specifičnim potrebama omogući: korištenje javno dostupnih resursa, sudjelovanje u javnom društvenom životu, pristup radnom mjestu i odgovarajući uvjeti rada, prilagodbom infrastrukture i prostora, korištenjem opreme i na drugi način koji nije nerazmjern teret za onog koji je to dužan omogućiti.

Diskriminacija u svim pojavnim oblicima je zabranjena kako je to izričito propisano odredbom Čl. 9; ZSD-a time da žrtva diskriminacije ima pravo na naknadu štete prema propisima koje uređuju obavezne odnose kako je to propisano odredbom čl. 11. ZSD-a.

Nadalje, odredbom čl. 20. ZSD-a propisano je da ako stranka u sudskom i u drugom postupku tvrdi daje povrijeđeno njezino pravo na jednako postupanje prema odredbama ovog zakona dužna je učiniti vjerojatnim da je došlo do diskriminacije. U tom slučaju teret dokazivanja da nije bilo diskriminacije leži na protivnoj strani.

U ovom postupku na temelju provedenog dokaznog postupka utvrđene su sljedeće pravno relevantne činjenice:

- daje tužitelj 100%-tni invalid sa dijagnozom tetraplegije koji invaliditet mu je utvrđen rješenjem HZMO-a od 15.03.2011. te da se kreće u invalidskim kolicima na elektromotorni pogon,
- da je tužitelj zaposlen kao odvjetnik u odvjetničkom društvu Vukić i partneri odvjetnici iz Rijeke, i u obavljanju svog posla ne prima stranke, ali posao obavlja od kuće,
- da je sjedište Prekršajnog odjela Općinskog suda u Rijeci na adresi Rijeka, Užarska 3 na kojoj lokaciji postoje fizičke prepreke i to prije ulaza u samu zgradu, 10 metara u smjeru istoka postoji jedna stepenica visine 20-ak cm, u prizemlju zgrade nema niti jedne sudnice, već se sudnice nalaze na sva četiri kata zgrade, u kabini portira postoji scala mobile koji nije prikladan kao sredstvo uz pomoć kojeg bi tužitelju bio omogućen pristup sudnicama, obzirom bi za takvo što trebalo angažirati nekoliko osoba jake fizičke snage, zbog težine kolica i samog tužitelja, a nakon portirnice dolazi cijeli niz stepenicama prema katovima širine oko metar i pol,
- daje u predmetu Općinskog suda u Rijeci posl.br. P-6669/15 pravomoćno utvrđeno da je tužena poduzela i propustila poduzeti raduje i mjere koje su neposredno dovele do povrede prava tužitelja na jednako postupanje, na način da je protupropisno tada Prekršajni sud u Rijeci uselila u zgradu neprilagođenu kretanju osoba s invaliditetom, poglavito onih koji se kreću uz pomoć električnih invalidskih kolica, te na način da od dana početka rada navedenog suda do dana utuženja nije provela i radnje propisane mjerodavnim propisima kojima bi eliminirala arhitektonske barijere nalazeće u zgradi i ispred nje da bi osobama s invaliditetom, poglavito onima koje se kreću uz pomoć električnih invalidskih kolica, osigurala nesmetan pristup sudu, a posljedica poduzimanja i nepoduzimanja kojih je izvršavana višestruka produljena ponovljena teška diskriminacija tužitelja po osnovi invaliditeta, zatim je naloženo tuženoj da u najkraćem mogućem roku ne duljem od šest mjeseci računajući od pravomoćnosti navedene presude na primjeren način regulira mjerodavnim propisima i u skladu s pravilima struke i ispred zgrade Prekršajnog suda u Rijeci na adresi Užarska 3 koje osobama s invaliditetom, posebice onima koje se kreću uz pomoć električnih invalidskih kolica omogućuju ulazak u zgradu i uskraćuju pravo na nesmetani pristup, te je tužitelju s osnova naknade neimovinske štete po toj presudi zbog povreda prava osobnosti dosuđena pravična novčana naknada u iznosu od 30.000,00 kuna,
- daje pristup sudu i nakon donošenja pravomoćne presude Općinskog suda u Rijeci P- 6669/15 i presude ovoga suda posl.br. P-1707/19 u utuženom razdoblju ostao neizmijenjen, a što proizlazi iz dopisa Prekršajnog suda u Rijeci od dana 27.02.2018., kao i iz iskaza svjedoka D.G. nekadašnjeg predsjednika Prekršajnog suda u Rijeci koji je na ročištu od 28.05.2019. naveo kako je svjestan da taj sud nije prilagođen osobama s invaliditetom,
- daje tužitelj tijekom 2018. pokušao pristupiti u zgradu Prekršajnog suda u Rijeci no zbog nepristupačnosti sudnica njegovom invaliditetu to nije mogao učiniti, a što proizlazi iz suglasnog iskaza svjedoka A.J. i H.B.,
- da iz mišljenja pravobraniteljice za osobe s invaliditetom od 15. 06.2015. proizlazi da je tužitelj kao osoba s invaliditetom, ali i kao odvjetnik diskriminiran dopuštanjem razumne prilagodbe, opisane u čl. 4. st. 2. ŽSD-a obzirom na nepristupačnost

Prekršajnom sudu u Rijeci, sada prekršajnom odjelu Općinskog suda u Rijeci, osobama sa invaliditetom koji se kreću uz pomoć invalidskih kolica zbog barijera na ulazu i u samoj zgradi, a da rješavanje pristupačnosti ulaza i organiziranje barem jedne sudnice na pristupačnom mjestu za osobe s invaliditetom koje se kreću uz pomoć invalidskih kolica, sudu ne bi predstavljao nerazmjern teret sukladno definiranom standardu razumne prilagodbe iz čl.

4. st. 2. Zakona o suzbijanju diskriminacije.

S obzirom na naprijed utvrđene činjenice sud je u postupku utvrdio daje pristup zgradi Prekršajnog suda u Rijeci na adresi Užarska 3 sada odjel Općinskog suda u Rijeci, onemogućen invalidnini osobama koje se kreću uz pomoć invalidskih kolica zbog postojanja stepenica na ulazu u tu zgradu, kao i unutar zgrade na prilazu sudnicama na prvom do 4-tom katu zgrade čime se takve osobe stavljaju u nepovoljni položaj po osnovi invaliditeta, a što nije slučaj kod osoba koje nisu invalidi ni po kojoj fizičkoj osnovi (jednako utvrđenje proizlazi iz pravomoćne presude Općinskog suda u Rijeci posl. br. P-6669/15 i Općinskog suda u Puli P-I 707/19).

Navod tužene da pristup sudu ne podrazumijeva isključivo fizički pristup zgradi suda već pristup sudu znači omogućiti tužitelju ili bilo kojoj drugoj osobi sa invaliditetom, alternativni način održavanja ročišta gdje se ročište može održati u nekom drugom sudu ili mjestu prilagođenom za pristup osobama s invaliditetom pa da time nije ugrožen "pristup sudu" u diskriminantnom smislu ovaj sud smatra neprimjerenim te da za samog tužitelja sa aspekta ljudskog dostojanstva i poštivanja prava na jednake mogućnosti "alternativni način održavanja ročišta" ne može predstavljati razumnu prilagodbu, već upravo suprotno, da se kao invalidnoj osobi vrijeđa ljudsko dostojanstvo posebno kraj činjenice da je u konkretnom slučaju tužitelj odvjetnik čiji posao podrazumijeva svakodnevni odlazak na sudske rasprave ukoliko mu je to omogućeno što ovdje nije slučaj, pa se postavlja pitanje na koji način i po kojem postupku bi se organizirao "alternativni način održavanja ročišta" (prema pozitivnim propisima RH kada se ročišta u pravilu održavaju u zgradi suda a sve ostalo predstavlja izuzetak).

No neovisno od činjenice što je tužitelj odvjetnik valja ukazati da konvencija o pravima osoba s invaliditetom (NN međunarodni ugovor br 6/07, 3/08, 5/08) diskriminaciju na osnovi invaliditeta u čl. 2. definira kao: "...svako razlikovanje, isključivanje ili ograničavanje na osnovi invaliditeta koje ima svrhu ili učinak sprečavanja ili poštivanja priznavanja, uživanja ili korištenja svih ljudskih prava i temeljnih sloboda, na političkom, ekonomskom, socijalnom, kulturnom, društvenom i svakom drugom području na ravnopravnoj osnovi s drugima."

Ona uključuje sve oblike diskriminacije uključujući i uskraćivanje razumne prilagodbe, a u smislu odredbe 61. 13. Konvencija o pravima osoba s invaliditetom države potpisnice osigurat će učinkovit pristup pravosuđu osobama s invaliditetom na jednakoj osnovi s drugim osobama, uključujući osiguravanje proceduralnih i dobnih primjerenih prilagodbi kako bi se olakšala njihova učinkovita uloga, bilo kao izravnih ili neizravnih sudionika, uključujući svjedočenje u svim sudskim postupcima, uključujući istražni postupak i druge prethodne faze postupka, a što tuženik iako je potpisnica te konvencije očito nije učinila niti nakon donesene pravomoćne presude kojom joj je to naloženo.

U ovom postupku koji se odnosi na razdoblje od 01.02.2019. do 01.02.2020. za isplatu s osnova naknade štete tužitelj je sukladno 61. 20. ZSD-a učinio vjerojatnim da je došlo do diskriminacije, dok tužena nije dokazala postojanje opravdano i na zakonu osnovanog razloga koji bi doveo do njenog oslobođenja od obaveze osiguranja pripisanih elemenata, pristupačnosti za osobe s invaliditetom koje se kreću uz pomoć invalidskih kolica u pogledu pristupa u zgradu Prekršajnog odjela Općinskog suda u Rijeci.

Obzirom na odredbu čl. 11. ZSD-a koja regulira pravo na naknadu štete žrtvi diskriminacije vezano za propise obaveznih odnosa kojima se isto regulira uzimajući u obzir činjenicu daje tužitelj po zanimanju odvjetnik, da dio njegovog posla svakog dana obuhvaća odlazak na rasprave na sud da je u konkretnom slučaju mu onemogućeno i pravo na rad, u tom svojstvu tužitelju i pripada pravo na pristup sudu jednako kao i ostalim odvjetnicima i svim drugim pojedincima, a navodi tuženika da mu se može omogućiti alternativni način održavanja rasprava ukoliko tužitelj to zatraži ne otklanja diskriminaciju te naknade štete jer je osnovna svrha i smisao suzbijanje diskriminacije u samoj mogućnosti svake osobe, ne samo tužitelja, da joj pristupi u konkretnom slučaju pravosuđu i poslu bude omogućen na jednak način bez posebnog obraćanja i osiguravanja posebnih uvjeta zbog čega je temeljem čl. 19. st. 1 i 2. ZOO-a u vezi s čl. 1100 i čl. 223 st. 1. ZPP-a prihvaćen zahtjev tužitelja za naknadom štete u iznosu od 39.000,00 kuna odnosno mjesečno u razdoblju od 01.02.2019. do 01.02.2020. iznos od

3.000,00 kuna.

Odluka o zakonskoj zateznoj kamati temelji se na odredbi čl. 1103 u svezi s odredbom čl. 29. ZOO-a tužitelju je dosuđena zakonska zatezna kamata od dospjeća svakog pojedinog mjesečnog iznosa dosuđene mu naknade štete do isplate.

Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbi čl.154.st.5. svezi čl. 155 ZPP-a. Tužitelj nije uspio u ovom postupku samo u razmjerno neznatnom dijelu svog zahtjeva, a zbog tog dijela nisu nastali posebni troškovi (procesni razlozi) pa sud smatra da mu je tuženik dužan naknaditi sve troškove postupka u cijelosti. Tužitelju je priznat trošak zastupanja po punomoćniku odvjetniku koji trošak je odmjeran prema važećoj odvjetničkoj tarifi i utvrđenoj vrijednosti predmeta spora i to za: sastav tužbe, sastav jednog pisanog podneska i pristup na dva ročišta za glavnu raspravu ili sveukupno 400 bodova. Imajući u vidu vrijednost boda od 10,00 kn i PDV od 25% tužitelju na ime odvjetničkog troška pripada iznos od 5.000,00 kuna. Tom iznosu valja pridodati trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 890,00 kn i na presudu 890,00 kn pa sveukupno dosuđeni trošak iznosi 6.780,00 kn.

U Puli, 24. prosinac 2020.

S u d a c
Mirna Mačević-Biscuoli

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude i rješenja dopuštena je žalba. Žalba se podnosi ovom sudu, u tri istovjetna primjera, u roku od petnaest (15) dana od dana ročišta za objavu presude za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu za objavu, odnosno od dana primitka ovjerenog prijepisa presude za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu za objavu. O žalbi odlučuje nadležni županijski sud.

Dna:

1. tužitelju po punomoćniku
2. tuženiku po punomoćniku